श्यासनमलङ्कारं कामं क्रोधमनाजवं। द्रोक्भावं कुचर्यां च स्त्रीभ्यो मनुर्कल्पयत् ॥ १७॥ नास्ति स्त्रीणां क्रिया मन्त्रीरिति धर्मी व्यवस्थितः। निरिन्द्रिया क्यमत्नाश्च स्त्रियोजनृतमिति स्थितिः॥ १६॥ तथा च श्रुतयो बद्धो निगीता निगमेघपि। स्वालचण्यपरीचार्यं तासां शृणुत निष्कृतीः ॥ ११॥ यन्मे माता प्रलुलुभे विचर्त्यपतिव्रता। तन्मे रेतः पिता वृक्तामित्यस्यैतिविद्शनं॥ ५०॥ ध्यायत्यनिष्टं यत् किञ्चित् पाणियाक्स्य चेतसा। तस्येष व्यभिचार्स्य निङ्गवः सम्यगुच्यते ॥ ५१ ॥ यादग्गुणोन भत्रा स्त्री संयुज्येत यथाविधि। ताद्ग्गुणा सा भवति समुद्रेणोव निम्नगा ॥ ५५॥ श्रदामाला विशिष्ठन संयुक्ताधमयोनिजा। शार्ङ्गी मन्द्पालन जगामाभ्यक्णीयतां॥ ५३॥ श्ताश्चान्याश्च लोके अस्मिन्नपकृष्टप्रमृतयः। उत्कर्ष योषितः प्राप्ताः स्वैः स्वैर्भर्तृगुणैः शुभैः ॥ ५४ ॥ र्षोदिता लोकयात्रा नित्यं स्त्रीपुंसयोः शुभा। प्रत्येक् च मुखोद्कान् प्रजाधम्मान् निबोधत ॥ ३५ ॥